

יהודה לים

מנהל לשכת העתונות, הנהלת קרן היסוד.

העולם הזה (במרכז), תכנן כסגולה קרה, שהיא, לפי עניני דעות, יסוד אשון להצלת מפעל כל שהוא, וביחוד ופעל חקשור עם ההכרה והציבור, אני תכנן להחזיר המהמדה של עושי שבר עון זה לקראת החרושה, כי החרושה הוא תחיה.

בעתונותי חרבים נשתלטה בנו חשונה ואוכלת כל חלקה טובה ומקסימה על חשונה כל רעיון וכל יומה, אין אני בן ספק לספק, מה היא מיתר החינה שהשונה בהתורכם זו, חשונה היא ת' דרך כשעצמה.

מאיר ניסא, לוקה השבועון בחסר — חוסר חק הברור, שהיו כמרומים, שאין אני חסיד חק הנוקשה, וליתר דיוק — חק הנוקשים שפוקדים את ער' למנו ללא הסונה וללא רחם אבל לא הרי חק הברור כחרי חק הנוקשה, כי בהירות יסוד היא לחי אדם ולמעשי ידיו.

לעתים נרמה לי, בקראי בשבועונכם, שחקו מתחלל לנדר עיני ממש כחש ערום, עד שאין אני תוסם מה בעיניכם הטוב ומה הוא הרע, מיטשטש תחומים זה מבלבל את הקורא, שכן, רואה כל אדם בשבועון לא רק מקום של בידור אלא גם מקור לחינוך ולהדרכה.

העריכה נאה היא: תרצאת הדברים חיה, שוטפת וגם מרתקת. בחירת ה' תמונות — בטעם.

אנשים אשר מכירים את עבודת קציני המבחן מקרוב, (לפי המאמר) הדבר הוא פשוט: שתי חזיתות זו מול זו — חלק הטוב של האזרח הרחמן מכאן והשיננותיו וחוסר הרגש מצד פקיד המבחן.

אלו מרת הכתב חית נוכח דעת שעבודה מס' רכת זו יכולה להעשות רק על ידי אנשים בעלי לב ורגש...

א. מילוא, ירושלים

הקוד לא קרא

קראנו בעתונכם (העולם הזה 811) כי הוזמרת הילדה צרק פנתה מספר פעמים לאופרה הישראלית והציעה את סעודתה, למען הדיק — הואיל לפרסם שהזמרת הילדה צרק אף פעם אחת לא פנתה לאופרה הישראלית, לא באופן אישי ולא בכתב, וזמנתה האופרה אף פעם לא שמעה אותה שרה.

ש. אבן צוהרי, האופרה הישראלית

הזריקה השבועית

כל הכבוד ליוחל בשן, ולעתונכם בפרט. אבל יורשה לי להעיר: זה כבר יותר מדי מסופה (ומינו של בשן ואומנת חעור כיום לכל ה' סיפור הפנטסטי הזה).

מרדכי בן צור, חיפה

הקורא בן צור יוכל לשקול מחזור את דעתו אחרי שיראה את המיסמכים (הרוסים) הרשמיים שפוזסומו בעתון.

החלקים או שתפסומו את כל הפרטים כי פעם אחת, אי שתפסומו עתון יומי, אי אפשר לתורו לנו חיו רופי אחת לשבוע ולהדושי את אוננו לשוב אליו אחרי ששה ימים של שיחאלי אפורה.

יהודה מרכוס, תל אביב

מה יש לחני? בשן אינו בישן...

חיים שורקי, יזרה

מערכת העולם הזה - מבקשת קצרינית ממדרגה ראשונה לשפה העברית, שיעמוד לרשותה לביצוע עבודות ארעיות ומעניינות ביותר, לפנות בשעות המצור למזכירה הראשית.

08.30 פנישה עם נשיא המדינה בבירה.	העולם הבא
09.00 ביקור במקומות הקדושים בנצרת.	השבועון המצוי - נפורע
09.30 ביקור בביתו החדש של הועד הפועל.	במדינה
10.00 שיחה עם שר ה' בשחון מזנון הכנסת.	משרד החקוק פרסם את תכנית בקורו של מר פ' גלמן יור הועד הפועל פדות ישראל, שבמדינת מ' נקו.
10.10 מסיבת פרידה על כוס מיץ בלבד.	שעה 08.00 קבלת פנים עם מיץ תפוזים בלבד.
התנחלות	אחרי שמפעל הפיס ירש סופית את מקומו של ה' פלמ"ח כנושא התחנות הכ' בעם וכסמל התקופה הכ' ריזה ההנהלה על תחרות סיסמאות. התנאי: ראשי ה'
מדרג השירה	היה היה איש בפלשת שחית לו אשה עם דבשת לחשו ידיו: "הכזאתי תאבני" "אין דבר" — הוא אמר — "היא חרשת".

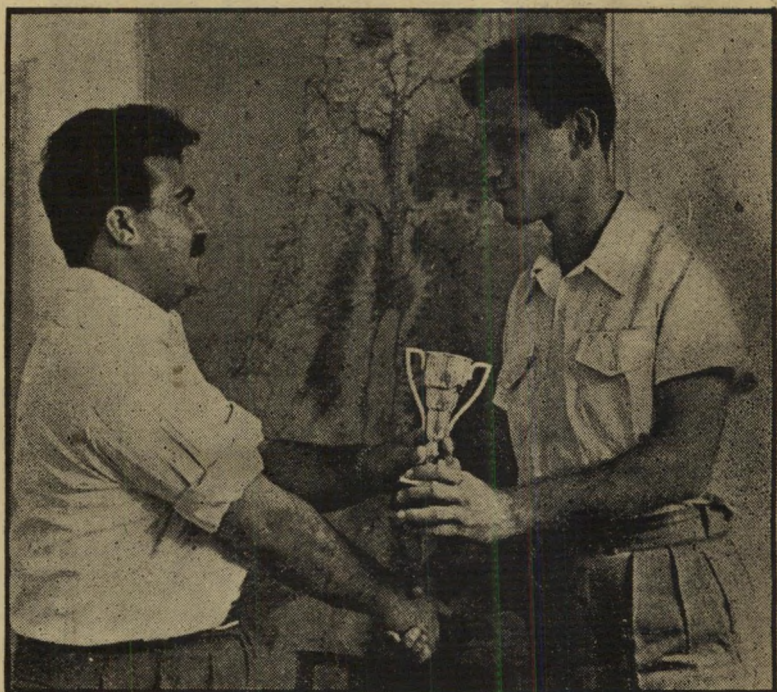
במקום רשימת המערכת

בצאתך לרכוש את הגליון הבא של "העולם הזה" - חס' 819 - חפש אותו במיוחד, כי צורת השער שלו תהיה שונה.

הגליון הזה הוא האחרון המופיע לפני התחלת השינויים בעתון שנקבעו תוך התייעצות עם הקוראים והתחשבות בדעתם. בגליון הבא תמצא, מלבד השער החדש, גם אשתתפים ומדורים חדשים.

פתרון נכון של כל התשבים, הפך אוטו כסית לאלוף ישראל לתשבץ, 1953. יהושע, בוגר בית הספר התיכוני העירוני ותלמיד הפקולטה למשפטים, שנה שניה, הוא גם כדורסלן מצטיין, מקוה לצרף אלי פות הגוף לאליפות המוח.

מזור שגם סגנו הראשון, גבריאל דוביצקי, בן ה-17, הוא ספורטאי. לפני כמה שנים הפתיע את אלוף הטניס המבוגרים, וזה באליפות ישראל בספורט הלבן, השנה לא הצליח לחזור על מביצו זה. אך כאשר נשלל מקומו מן הנבחרת הישראלית, שעמ' דה לצת למאדרי, הצטרף למשלחת על חש' בוגו המרטי (של אביו), שהוא עסקן טניס של מכבי תל אביב, את הבשורה על הצ' לחתו בתחרות התשבים קיבל בצאתו ממל'

אלוף-התשבץ 1953 יהושע ירון מקבל את הגביע.

אחרי מלחמת שוריים, בשורה.

מאשרים הגישו את השמות של האלופים. לפי התקנות שנקבעו, כל מי שפתר את שמונת התשבים ללא שגיאה היה זכאי ל' תואר "רבן". בין הרבנים היתה צריכה להי' ערך תחרות גמר, אשר המנצח בה (לפי המהירות) היה זוכה בתואר אלוף.

היתה זאת אופטימיות מופרזת, כנראה כי מתוך 782 שהשתתפו בתחרות כולל 352 בנות מין, הנחשב ליפה) נתגלה רק רבן אחד ויחיד. יהושע ירון, תל אביבי בן 19, היה היחיד שזכה ב-100 הנקודות שסימנו

אנו — שלושה אחים ואחות אחת — מכבי דים ומקוריים את אמונו הישר והנערצה שחיתכ' תנו ונרלחנו: האם שירעה להתנבר על כל ה' תש' שלום: האם שהאצרה כהנה ללכת ללמוד (הזה התקשחה לעבור...): האם שהחסיסה להנה ממנה הביצים שלה (במקום): לחתכיאן בהחיתו של פח קמח" — זו האם לא תסלה לעולם להנה הסודרת. היא אף לא תסלה לשכונה בידרה, אשר בכלל כסמלן ישן נושן הסיתה בת באמה ושמה בנות — ובסי הגברת פרייר — בידות ש' ניות ועלילות רשע, אשר כע"ה, יומנו ויומרכו בכית המשפט.

הגברת פרייר ידע ידעה שאני הוא האסור טרוסוס והאח הכבוד, ושאני הוא הקובע. היא את שמעה מפי את דרשתי מחנה בקשר עם לימורים. ובכל זאת לא חיססה. בהזמנות ה' ראשונה, לקחת את הנערה, "ספסנה מכות רצח" וש, לא הרוחה כסח' מתוך משפחה ולהפיץ את השקרים, ללא נקיסת מספון.

חיים גבאי (אחי הנערה), ירושלים

מאמר סנטימנטלי אשר יכול לזעזע את ה' קורא התמים, עוד יותר מזעזע את אותם ה'

מאשרים הגישו את השמות של האלופים.

לפי התקנות שנקבעו, כל מי שפתר את שמונת התשבים ללא שגיאה היה זכאי ל' תואר "רבן". בין הרבנים היתה צריכה להי' ערך תחרות גמר, אשר המנצח בה (לפי המהירות) היה זוכה בתואר אלוף.

היתה זאת אופטימיות מופרזת, כנראה כי מתוך 782 שהשתתפו בתחרות כולל 352 בנות מין, הנחשב ליפה) נתגלה רק רבן אחד ויחיד. יהושע ירון, תל אביבי בן 19, היה היחיד שזכה ב-100 הנקודות שסימנו

אנו — שלושה אחים ואחות אחת — מכבי דים ומקוריים את אמונו הישר והנערצה שחיתכ' תנו ונרלחנו: האם שירעה להתנבר על כל ה' תש' שלום: האם שהאצרה כהנה ללכת ללמוד (הזה התקשחה לעבור...): האם שהחסיסה להנה ממנה הביצים שלה (במקום): לחתכיאן בהחיתו של פח קמח" — זו האם לא תסלה לעולם להנה הסודרת. היא אף לא תסלה לשכונה בידרה, אשר בכלל כסמלן ישן נושן הסיתה בת באמה ושמה בנות — ובסי הגברת פרייר — בידות ש' ניות ועלילות רשע, אשר כע"ה, יומנו ויומרכו בכית המשפט.

הגברת פרייר ידע ידעה שאני הוא האסור טרוסוס והאח הכבוד, ושאני הוא הקובע. היא את שמעה מפי את דרשתי מחנה בקשר עם לימורים. ובכל זאת לא חיססה. בהזמנות ה' ראשונה, לקחת את הנערה, "ספסנה מכות רצח" וש, לא הרוחה כסח' מתוך משפחה ולהפיץ את השקרים, ללא נקיסת מספון.

חיים גבאי (אחי הנערה), ירושלים

מאמר סנטימנטלי אשר יכול לזעזע את ה' קורא התמים, עוד יותר מזעזע את אותם ה'

אני שחור והוא לבן

סיפורתם מכתב (העולם הזה 813) של ר"ר ז. ד. ליון הכותב שיתורו תימני, עם כל החיובי שבו, אינו יכול להשתוות אל יהודי פולני או אמריקאי.

כנראה שר"ר ליון זה יש לו איזו שנאה או שנאה ליהודי תימן... אולי הוא חושב את עצמו לבן תנוע העליון, אף על פי שישנם (אשכנזים) שאינם מתורבתים... למשל חלק מיהודי פולין ועוד, שהם חבר עושים ונבנים... הרי העולים החדשים (הלבנים) אינם יכולים לשכנע את ה' כפר וכולם רוצים את העיר וכשלא מוצאים מקום (בעיר) כולם עוזבים את הארץ. אבל ה' עולה התימני אינו מתלונן וסובל וממיישב — כסרים — בנבני, בנבולות הפרודות — ובכל זאת אינו מתרברב.

ואם הר"ר מתכוון ליהודים תימנים שאינם ער לים חדשים, הרי ישנם כאלה שהם מתורבתים לא פחות מעולי אירופה...

שאלו משה, תל אביב

מה הטעם בכל הרעש שאחם מקימים סביב שאלת הצבעים בארץ. עובדה היא: ישנם שחור

רם וישנם לבנים, תמיד היו והמיר יהיו. אולי עם הזמן יבוא מיוזג חברתי ומרובתי ועמו גם נשואים מעורבים — ואז נהיה כולנו צבע אחד: חום-כחור.

אדאין דון, חיפה

זרוע החקוק וקרן הצבי

רציתי להתחם על מיניו לתעולם הזה, אך לאתר מאמרם על חוק העבירות נגד כחשון הפזירה (העולם הזה 812), לא נותר לי כל חשק להשאיר את הכסף על קרן הצבי, אם החקוק יתנשם, הם והחליה, אוי עולל אני לומר קרש אתר חסמ' שלי, כי ברור שהעולם הזה יהיה בין הראשונים אשר ירגישו את זרוע חק.

צבי לבני, רחובות

גיש והמדינאים

כתבת השער על יהושע פלמון (העולם הזה 817) היתה מאלפת ביותר. אינני מומחה לענינים

ימידי שלום כהן, ראש מערכת העולם הזה